

Ljudska šola Ljubno, 1790

Kopija popisa dohodkov učiteljev tedanjih osnovnih šol iz marca 1790 pa je opozorila, da so poleg radovljiške trivijalke v zdajšnjem šolskem okolišu obstajale tudi že šole v Mošnjah, Ljubnem in Begunjah. Namen teh prvih šol je bila pravzaprav razširitev in utrditev znanja nemščine v vsej monarhiji, pa tudi usposabljanje mladine za določene poklice in uspešnejše delo v obrti in kmetijstvu.

Vir: Razstava – iz zgodovine osnovnih šol (Verena Štekar-Vidic)

učitelj Jakob Hanžič, ok. 1800
učitelj Janez Pezdič, ok. 1810-1837

Zelo bogata je tudi zgodovina ljubenske šole. Iz starih listin je razvidno, da se je izobraževanje v Ljubnem začelo pred 200 leti (ok. 1810 op. p.). V lastni hiši je poučeval posestnik Jakob Hanžič. Takrat so se učili v nemškem jeziku. Po smrti naj bi njegovo delo nadaljevali cerkovniki. 1854 je šola dobila svojo stavbo - Bidkovo hišo št. 47.

1866 so začeli graditi novo šolo na stroške srenje, 1868 pa se je v njej začel pouk. Šolsko kroniko so pisali od leta 1889 dalje. Med 2. svetovno vojno kronike ni pisal nihče, saj so poučevali le nemški učitelji.

Vir: Krajevna skupnost Ljubno 2002-2010



Kramarjeva hiša

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Op.: V tej hiši naj bi imela prostore prva šola v Ljubnem.

učitelj Janez Pezdič ml., 1837-1879

Iz Ljubnega. Zadnji dan avgusta smo dokončali šolsko leto. Zbrali so se šolarji po sv. maši praznično oblečeni v šoli, pričakovaje šolskega ogledovavca prečastitega dehanta radoljškega. Ko je odbila osem, so stopili prečastiti gospod v šolo, ž njih gospod fajmošter in še nekaj bolj zgodnjih poslušavcov. Nekoliko pozneje so tudi visokočastiti gospod radoljški predstojnik, Janez Košir, počastili Ljubencane v družbi

so svoje ljubeznjive gospe in še dveh družih gospodičin, ktere je med tem, ko so visokočastiti gospod Košir pri izpraševanju sedeli, gospod inženir Sovan zabavljal, ter jim cerkev in nov zvonik razkazoval. Po kratki molitvici so začeli gosp. fajmošter, Matija Brolih, s kerščanskim naukom. Odgovarjali so otroci obojega spola tako, da se je moglo vsacemu nazočemu serce smejati. Ne le nekteri, odgovarjali so od kraja do konca vsi ko da bi rezal. Obnašali se se v družih vedah ravno tako izverstno. Posebno pa zaslužijo gosp. fajmošter in ž njimi učnik posebno hvalo, da ni bila zraven mnogo družih reči sadjoreja zanemarjena. Ne porečem preveč, ako terdim, da so otroci več vedili, ko marsikter star kmet, ki še vedno misli, da se gospodom po mestih, ako govore o kmetijsktvu in svetujejo to in uno, le sanja. Da pa niso bili šolarji mehanično izeksercirani, je samo to dosti opomniti, da so večidel gospod dehant izpraševali, gotovo zato, da so se prepričali; ali otroci tudi razumejo kar govore, in res, z vsemi so bili kaj zadovoljni. Brez greha bi smeli vsi sosodje Ljubenčanom nevošljivi biti zavolj šole, pa tudi skerbeti da s tu in tam ustanovi šola ali pa poboljša. O poldne smo doveršili izpraševanje. Da tudi tukaj niso brez daril in zlatih bukev, se ve. Po izpraševanju so nas gosp. fajmošter kaj gosposko pogostili. Ker sem že prej opomnil gosp. inženirja Sovan-a, si je gotovo vsak mislil, da je imenovani gospod naredil osnovo za turn, in res je to, pa tudi tako ukusno in izverstno, da vsacemu dopada. Največja čast in slava pa se spodobi gospod fajmoštru Matiju Brolih-u, ki so razum mnogo družih opravil in poprav to veliko delo v tako kratkem času dognati – saj Ljubenčanje ne uživajo delj ko dobre štiri leta te sreče, da so dobili za Božjo čast tako unetega pastirja pa tudi, kar cerkveno ekonomijo zadeva, tako razumnega gospodarja. Kril je zvonik ljubljanski mojster gospod Freiburger. Večidel je kril mojstrov sin po imenu Ludvik. Delo mojstra hvali, pa tudi pošteno obnašanje skoz in skoz priporočuje imenovanega mladenča, ker dobi se še kak dober delavec, pa je že ta ali una reč nad njim. Gospod mojster Freiburger in njegov sin pa nista le umna, izurjena rokodelca, tudi sta, kakor pravite Ljubljančani, honet!

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 15. 9. 1858

Imenik visokočast. in čast. g. g. naročnikov (Učiteljski tovariš): ... Jan. Pezdíč, uč. v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovarš, 1. 4. 1861

Šolsko stavbo v Ljubnem so začeli zidati leta 1866. V pritličju je bilo stanovanje za učitelja, v prvem nadstropju pa ena učilnica. V njej je hkrati potekal pouk za vse razrede.

Zgodovino ljubenski šole pa štejemo od letnice 1868, ko so se v njej prvič oglasili otroški glasovi.

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Ogled po šolskem svetu. V Ljubnem je bilo to leto 59 učencev ob delavnikih, 25 pa ob nedeljah. Uril jih je Janez Pezdíč, učitelj že 32 let v naukih razun kerščanskega nauka, ki ga je kakor povsod preskerbovala duhovščina. Šola tukaj šteje se med boljše tega okraja.

Vir: Učiteljski tovarš, 1. 1. 1870

Iz Metelkove ustanove za kranjske učitelje dobili so letos darila ti-le gg.: ... Pezdíč Janez v Ljubnem na Gorenskem

Vir: Učiteljski tovarš, 1. 7. 1871

13. V Ljubnem. //
(Maria Laufen.)
Pezdič Janez, roj. v Ljubnem l. 1816, služi od l. 1852.

**Učitelj ljudski šoli v Ljubnem
Imenik šolskih oblastnij, šol in učiteljev ..., 1874**

Volksschule in Laufen. (Gehalt 400 fl.)
Pezdič Johann, definitiver Lehrer, geb. im J. 1816
zu Laufen, d. s. d. J. 1852.

Shematismus der Volksschulen Krains, 1876

Premembe pri učiteljstvu. Na Kranjskem. V pokoj stopajo gg.: ... Janez Pezdič iz Ljubnega.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 10. 1879

Razpisi učiteljskih služeb. Na Kranjskem. V šolskem okraji Radovljiškem; učit. službi v Ljubnem; do 20. oktobra t. l. pri c. k. okraj. šl. svetu v Radovljici.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 10. 1879

učitelj Andrej Jekovec, 1879-1883

Premembe pri učiteljstvu. Na Kranjskem. G. Andrej Jekovec, pom. učitelj, iz Kamnegorice na Ljubno za zač. učitelja.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 11. 1879

Razpis učiteljskih služeb. Na Kranjskem. V šolskem okraji Radovljiškem. Na 1razrednici v Ljubnem, učit. služba, letna plača 400 gld., stanovanje in prihodki iz Grošelnove ustanove; do 25. februarja t. l.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 2. 1880

Premembe pri učiteljstvu. Na Kranjskem. Stalno postavljeni: ... g. Jekovec v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 6. 1880

Spremembe pri učiteljstvu. Na Kranjskem stalno postavljeni: ... g. Jekovec v Ljubnem.

Vir: Popotnik – list za šolo in dom, 25. 6. 1880

Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem. Za trdno so postavljeni: ... Gospod Andrej Jekovec, učitelj v Ljubnem, je za trdno postavljen v Kamnogorico.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 1. 1883

Razpis učiteljskih služeb na Kranjskem. Na enorazrednici v Ljubnem na Gorenjskem uč. služba z letno plačo 400 gold., s stanovanjem in z užitjem nekega ustanovnega zemljišča – za trdno, ali začasno. Prošnje do 15. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Radovljici.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 2. 1883

Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem. G. Luka Knific, učitelj v Preddvoru nad Kranjem, pride za učitelja v Ljubno (v radovljiškem okraji).

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 3. 1883

Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem. Gospod Luka Knific, učitelj v Preddvoru, se je učiteljski službi v Ljubnem odpovedal.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 4. 1883

Razpis nadučiteljeve službe na Kranjskem. Na enorazrednici v Ljubnem učiteljska služba z letno plačo 400 gold., s stanovanjem in z užitjem Filip-Grošeljevega zemljišča, za trdno ali začasno. Prošnje do 15. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Radovljici.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 5. 1883

Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem. G. Gregor Koželj, učitelj v Šent-Gotthardu, pride v Ljubno na Gorenjsko.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 11. 1883

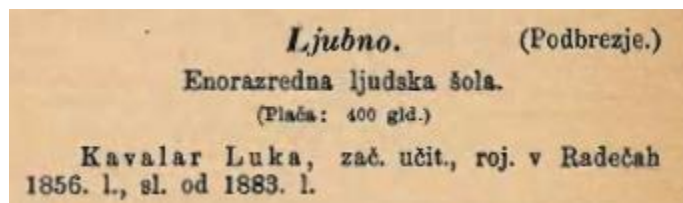
Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem. G. Gregor Koželj, učitelj v Šent-Gotthardu, se je učit. službi v Ljubnem (na Gorenjskem) odpovedal.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 1. 1884

Iz Ljubnega na Gorenjskem. V 27. dan jun. t. l. umrl je tu učitelj v pokoji g. Janez Pezdič, star 70 let. Bil je ves čas svojega službovanja v Ljubnem, in je bil sploh poznan kot vrl in zvest učitelj. Naj v miru počiva!

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 8. 1885

učitelj Luka Kavalari, 1884-1886



Učitelj ljudske šole Ljubno, 1885

Vir: Imenik šolskih oblastev, ljudskih šol, učiteljev ...

Razpisi učiteljskih služeb na Kranjskem. Na enorazredni ljudski šoli v Ljubnem na Gorenjskem s 400 gold. letne plače in s stanovanjem za trdno, ali začasno. Prošnje do 24. dec. t. l. pri c. k. okrajnem šolskem svetu v Radovljici.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 12. 1885

Premene pri učiteljstvu na Kranjskem. G. Luka Kavalar, zač. učitelj v Ljubnem, pride na Breznico (v Radovljiškem okraju).

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 2. 1886

učitelj Janez Ziegler, 1886-1889

Premene pri učiteljstvu na Kranjskem. Gospod Janez Ziegler, začasni učitelj v Zalogu (pri Cerkljah), je šel začasno v Ljubno na Gorenjskem.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 4. 1886

Premene pri učiteljstvu na Kranjskem. Za trdno so postavljeni: ... g. Janez Ziegler, učitelj v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 9. 1886

16. **Ljubno (Podbrezje), eno-razrednica, 59 uč.**
Ziegler Jan., uč. (IV.), r. v Ljubljani 60. l.

Vir: Popotnikov koledar za slovenske učitelje, 1887

Vir: sistory.si

17. **Ljubno (Podbrezje), eno-razrednica, 63 uč.**
Ziegler Jan., uč. (IV.), r. v Ljubljani 60. l. sl. od 82. l.
Ziegler Apolonija, uč. ž. r. d.

Vir: Popotnikov koledar za slovenske učitelje, 1888

Vir: sistory.si

Št. 728
okr. š. sv. Razpis službe učitelja in šolskega voditelja na jednorazrednici v Ljubnem na Gorenjskem v IV. plačilni vrsti. Prošnji do 30. dne novembra t. l.
C. kr. okrajni šolski svet v Radovljici dné 1. novembra 1888. l.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 11. 1888

17. Ljubno (Podbrezje), Irazr.
33+30 uč.
Ziegler Jan., u. (IV.) (Ime-
novan za Plešivec; gl. str. 33.)

Vir: Popotnikov koledar za slovenske učitelje, 1889
Vir: sistory.si

Št. 852
okr. š. sv. Razpisujejo se v stalno umestitev: 1. služba učitelja in šolskega voditelja na enorazrednici v Ribnem v III. plačilni vrsti; 2. služba učitelja in voditelja na enorazrednici v Lescah v IV. plačilni vrsti in 3. služba tretjega učitelja na trirazrednici na Jesenicah v IV. plačilni vrsti, in naposled v stalno, ali začasno umestitev služba učitelja in šolskega voditelja na enorazrednici v Ljubnem v IV. plačilni vrsti. Prošnje naj se vlagajo tu do 5. januarja 1889. l.
C. kr. okrajni šolski svet v Radovljici v 13. dan decembra 1888. l.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 1. 1889

učitelj Avgust Arzelin, 1889-1899
učiteljica Franjica Vovk, 1895
učiteljica Marija Maletz, 1895

Premene pri učiteljstvu na Kranjskem. G. Avg. Arzelin, učitelj v Dupljah, pride v Ljubno.

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 3. 1889

17. Ljubno (Podnart), 837.
Irazrednica. ☼
54+47 : 42(5)+33(10).
Arselin Avgust, u. (IV.),
63 Ljubljana, 82. (85.)

Vir: Popotnikov koledar za slovenske učitelje, 1892
Vir: sistory.si

Metelkove ustanove. Visoki c. kr. deželni šolski svet kranjski je podelil profesorja Metelkota ustanove za leto 1891 po 42 gld. nastopnim gg. učiteljem: ... Avgustu Arzelinu v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovariš, 16. 1. 1892

Zahvala. Slavno društvo »Narodna šola« je izvolilo poslati za mali znesek tukajšnji šoli mnogo raznega šolskega blaga. Podpisana se v imenu obdarovane uboge mladine najtopleje zahvalujeta. / Ljubno, 12. sušca 1902 – Franc Čebavs, pred. k. š. sveta – Avg. Arselin, učitelj.

Vir: Učiteljski tovariš, 16. 4. 1892

Zahvala. Slavno društvo »Narodna šola« je zopet izvolila za mali znesek tukajšnji šoli mnogo raznega šolskega blaga vposlati. Podpisana se v imenu obdarovane šolske mladine najtopleje zahvaljujeta. / Ljubno, 6. mal. srpana 1892 – Franc Čebavs, pred. kraj. Šol. sveta – Avg. Arselin, šolski voditelj.

Vir: Učiteljski tovariš, 16. 8. 1892

Zahvala. Slavno društvo »Narodna šola« je blagoizvolilo za mali znesek vposlati mnogo šolskega blaga, za kar se podpisani v imenu obdarovane šolske mladine najtopleje zahvaljuje. / Ljubno, 22. listopada 1892 – Avtust Arselin, učitelj.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 12. 1892

19. Ljubno p. Podnart. 837. 1-razr. Otr. 71,
uč. 59. Šol. vrl. — Arselin Avgust, u. 4. v., r. 63.
Ljubljana, sl. 82-85.

Kažipot po pokneženi grofovini Goriški ..., 1895

19. Ljubno (Podnart), 837.
1razr. 9
30+46 : 29+35.
15 11 6 11.
Arselin Avgust, u. (IV.), 63
Ljubljana, 82. (85.)

Vir: Popotnikov koledar za slovenske učitelje, 1897

Vir: sistory.si

Seznam učiteljev (1898):

August Arselin, učitelj – tretji razred (26. sep. 1885) – Ljubno

Vir: Personalstatus ..., 1. 10. 1898

Op.: Ime in priimek, naziv, zaposlen od ... in ljudska šola.

učitelj Henrik Petras, 1899-1900
učiteljica Karolina Domianovič, 1900
učitelj Edvard Markošek, 1900-1928

Učiteljske premembe na Kranjskem. ... G. Avgust Arselin iz Ljubnega pride v Prečno.

Vir: Učiteljski tovariš, 10. 3. 1899

Osobne vesti. ... Henrik Petras v Ljubljani učiteljem v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 10. 1899

† **Henrik Petras**, učitelj v Ljubnem na Gorenjskem, je dne 11. t. m. umrl pri svojih starših v Ljubljani, star šele 23 let. Jetika je spravila vrlega, nadarjenega in naprednega učitelja v prezgodnji grob. Blag mu spomin!

Vir: Učiteljski tovariš, 20. 5. 1900

† **Henrik Petras**, iz Ljubljane. Dne 11. vel. travna t. l. je umrl v Ljubljani pri svojih starših učitelj Henrik Petras, ko mu je bilo komaj 23 let. Rojen je bil namreč dne 12. malega travna 1877. v Ljubljani, kjer je dovršil ljudsko šolo in I. in II. gimnazijski razred. III. in IV. gimnazijski razred je dovršil v Šent Pavlu na Koroškem. Meseca mal. srpana 1896. je napravil zrelostni izpit na ljubljanskem učiteljišču ter je potem prevzel službo suplenta na I. mestni petrazredni ljudski šoli v Ljubljani. Bil je že takrat slabotnega zdravja. Njegovo bolezen je pospeševala velika gorečnost in idealna navdušenost, s katero je opravljal težko svojo službo. Mestni šolski svet ljubljanski mu je dal večmesečni dopust, da si je okrepil pri svojem stricu župniku v Vrhpolju pri Vipavi zrahljano zdravje. Okrepčan se je vrnil zopet na svoje mesto v Ljubljano ter je prebil I. 1898. izpit učne usposobljenosti pred ljubljansko izpraševalno komisijo. Meseca vinotoka 1899. je bil imenovan definitivnim učiteljem-voditeljem na enorazrednici v Ljubnem. Napadla ga je neozdravljiva bolezen — jetika. Meseca prosinca 1900 je zbolel tako opasno, da je moral opustiti učiteljevanje. Preselil se je k svojim staršem, kjer je izdihnil plemenito svojo dušo . . .

Pokojni Henrik Petras je bil učitelj v polnem pomenu te besede: za svoj stan navdušen, v izvrševanju svojih stanovskih dolžnosti do skrajnosti natančen, z učenci ljubeznivo strog, za našo učiteljsko stvar ves zavzet. V njegovem slabotnem telesu je dozorevala moška volja. Železna vztrajnost je jačila slabe sile njegovega gasnečega življenja. Bil je Henrik Petras učitelj, ki je bil pozvan, da širi med ljudstvom naš ugled, da pridobiva našemu stanu med preprostim narodom ono veljavo, ki jo zasluži. Zatorej mi je tolikanj bolj žal, da ga je nagla smrt tako zgodaj vzela nam, ki smo mu bili odkritosrčni prijatelji.

Mati mu je svetovala na smrtni postelji, da bo moral pustiti zavoljo slabotnega zdravja svoj sedanji stan. Ali Henrik je dejal, da tega ne bo nikdar storil.

Čutil je, da je pozvan za učitelja.

Z mirnim vedenjem si je vzgajal nehotoma prijatelje in spoštovalce. S poukom v petju, kateremu je posvetil po več ur na dan, je blažil Ljubničane. Zagotovil si je v dobi kratkega svojega učiteljevanja trajen spomin pri vseh onih, med katerimi in za katere je deloval.

„Kdaj bomo zopet zapeli?“ je vprašal prijatelja, ki ga je obiskal med boleznijo. No, on ni več zapel, zapeli so mu drugi nagrobno.

Bilo je nekaj trenutkov pred smrtjo. Zdravnik je odšel, a Henrik je bil uzlovoljen: „Kaj vendar hočete od mene, saj mi ni nič!“ A kmalu je poklical mater: „Mama, naj Vas še enkrat objamem!“ In objel je mater in umrl . . .

Lep je bil njegov pogrebni izprevod. Gg. nadzornika Levec in Žumer in mnogo ljubljanskih učiteljev in učiteljic ga je spremilo k sv. Krištofu. Učiteljiščniki so mu zapeli pred hišo in ob odprtem grobu poslednje slovo.

Dali so mu vence in častno zadnje spremstvo. Te vrstice pa naj ohranijo dobremu tovarišu, ljubeznivemu družabniku, ljubečemu sinu in vrlemu učitelju neminljiv spomin. / E. Gangl.

Vir: Učiteljski tovariš, 10. 6. 1900

Uradni razpisi učiteljskih služeb na Kranjskem. Na enorazredni ljudski šoli v Ljubnem se razpisuje služba učitelja - voditelja z zakonitimi prejemki in prostim stanovanjem v stalno, oziroma začasno nameščenje. Pravilno opremljene prošnje naj se predpisanim potom do 31. mal. srpana vlagajo tu-sem. / C. kr. okrajni šolski svet v Radovljici, dne 30. rožnika 1900.

Vir: Učiteljski tovariš, 10. 7. 1900

Učiteljske spremembe na Kranjskem. V zadnji seji deželnega šolskega sveta so bili imenovani: ... g. M. Markovšek za Ljubno.

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 10. 1900

Novoletno „darilo“ kranjskemu učiteljstvu. ... Iz četrtega plačilnega razreda so dospeli v tretji plačilni razred: ... Edvard Markovšek, učitelj v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovariš, 6. 1. 1905

Nove klopi. Naša šola ima letos napraviti več novih stvari, med drugimi tudi nove klopi, katere je g. Pezdič kot predsednik krajnega šolskega sveta brez zmanjševalne dražbe oddal za nizko ceno nekemu mizarju, ki pa je menda neljub našemu učitelju.

Vir: Gorenjec, 23. 12. 1905



Učenci z nadučiteljem Edvardom Markoškom, 1905

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Iz seje o. kr. okrajnega šolskega sveta v Radovljici, ki je bila dne 20. decembra, nam poročajo: ... Sklene se, da se parcele, pripadajoče k šoli v Ljubnem, prodajo, a ne pod 8000 K, ker sedanja najemnina ne dosega odstotkov, katere bi donášala zgoraj imenovana vsota v obligacijah, oziroma naložena v hranilnici. C. kr. okrajni šolski svet si pa pridrži pravico potrditve kupne pogodbe.

Vir: Učiteljski tovariš, 5. 1. 1906

Letnino za učiteljski konvikt je plačal tov. Edvard Markošek, učitelj v Ljubnem na Gorenjskem.

Vir: Učiteljski tovariš, 26. 10. 1906

Letnino za učiteljski konvikt so plačali: ... tov. Eduvard Markovšek iz Ljubnega na Gorenjskem. Bog plati!

Vir: Učiteljski tovariš, 6. 12. 1907

Premije Iz Metelkove ustanove v znesku 80 K 41 v so dobili nadučitelji: ... šolski vodja E. Markošek v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovariš, 4. 9. 1908

Letnino za učiteljski konvikt so plačali: ... tov. Eduard Markošek iz Ljubnega na Gorenjskem.

Vir: Učiteljski tovariš, 11. 12. 1908

Okrajna učiteljska konferenca za radovljiški okraj se je vršila letos dne 10. julija na idiličnem Bledu. Predlagajo se sledeči učitelji, oziroma nadučitelji za nagrado v poljedelskem pouku v šolskem letu 1908/9: J. Šemerl, Lesce, Jože Lampe, Ovsiše, Jos. Ažman, Breznica, Jos. Korošec, Mošnje, I. Žagar, Dobrava pri Kropi, Jos. Pleničar, Kropa.

Za pouk dekliških ročnih del, da se jim prizna nagrada, se priporočajo: Pavla Markošek, Ljubno, Marija Šemerl, Lesce

Vir: Učiteljski tovariš, 27. 8. 1909

Letnino za učit. konvikt je plačal tov. Edvard Markošek iz Ljubnega na Gorenjskem. Bog plati!

Vir: Učiteljski tovariš, 22. 10. 1909

Poročil se je tov. Edvard Markošek, učitelj v Ljubnem na Gorenjskem z gdč. Mici Prijatljevo iz Rakovnika na Dolenjskem. Bilo srečno!

Vir: Učiteljski tovariš, 15. 9. 1911

Iz seje okrajnega šolskega sveta v Radovljici dne 21. avgusta. Remuneracije za uspešni pouk v kmetijstvu se predlagajo sledečim učnim osebam: ... Markovšek Fr, Ljubno.

Nagrada za pouk v dekliških ročnih delih se predlaga pom. učiteljici Markovšek Josipini, Ljubno.

Vir: Učiteljski tovariš, 30. 8. 1912

Šolski okraj Radovljica (Davčni okraj Radovljica): Ljubno: Markošek Edvard.

Vir: Adresar za Kranjsko 1912

† **Ravnatelj Ivan Pezdič.** Tam kjer se beli cesta po dolini med Savo in med rodovitnim gorenjskim poljem, kjer se vije pot s postaje na Brezje k Mariji Pomagaj, stoji ob desni živo zelen griček; sredi med zelenjem dreves pa zvedavo gleda dale naokrog po gorenjski ravani prijazna vasica Ljubno. In tu v šolskem poslopju — kot sin vaškega učitelja — je bil rojen mož, ki smo ga ponesli letos na praznik Marijinega Oznanjenja k zadnjemu počitku na kranjsko pokopališče.

Samo takrat, ko je študiral na srednji šoli in na učiteljišču v Ljubljani, se je odtegnil Gorenjski, po končanih študijah pa je zopet in zopet prihajal učiteljevat v bližino rojstne vasi. Njegove provizorične učiteljske službe so bile na Bohinjski Bistrici, v Velesovem, Šenčurju, Lescah in na Koroški Beli. Leta 1874. šele je bil imenovan definitivnim učiteljem v Kranju, kjer je ostal stalno in nepretrgoma 38 let. V onih časih se učiteljem ni ni kaj mudilo zaprositi za stalno nameščenje, ker so bili sprva nekateri slabeje plačani kakor pa provizorični učitelji; saj tedaj niso slutili, da jim bo to kdaj pri osebnem statusu kaj škodilo. Pokojni je bil vnet učitelj in se je vedno izpopolnjeval. Zato mu ni bilo težavno dobiti l. 1893. po smrti nadučitelja Mihaela Kustra mesto voditelja deške ljudske in obrtne nadaljevalne šole.

Tekom let je dosegel najvišje časti, imena in naslove, ki so jih zdajpazdaj, tako v presledkih in le včasih deležni tudi učitelji. Po smrti ranjkega Andreja Praprotnika ga je poklicalo c. kr. naučno ministrstvo kot zastopnika ljudskošolskega učitelja v kranjski deželni Šolski svet. Naključje je hotelo, da ni mogla poklicati vlada v istem času nikogar izmed voditeljev ljubljanskih ljudskih šol v to najvišjo deželno šolsko korporacijo. V Novem mestu so nastavljeni brez predpisanih izpitov patri frančiškani, v Idriji pa, kateri kraj je tudi prišel kot eden izmed največjih v pošte, je c. kr. rudniška šola. Po posredovanju takratnega okrajnega šolskega nadzornika A. Žumra je bil izbran za to mesto tedanji nadučitelj v Kranju, kar je bilo tem lažje, ker je prav v onem letu inspiciral po Kranjskem mnogo šol deželni predsednik Viktor baron Hein. Kot prisednik v c. kr. deželnem šolskem svetu je ostal rajnki do zadnjega rednega imenovanja teh članov. Pri tem novem imenovanju pa so nemara pozabili vzeti vanj koga izmed ljudskošolskega učiteljstva!

Bodisi kakor učitelj, še bolj pa kakor nadučitelj je bil v poslovanju vesten in natančen kot ura. Ta natančnost se je zdela večkrat mnogokateremu celo prenatana. Za skrbno delovanje v šoli je bil ob petdesetletnici vladanja Njega Veličanstva odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem s krono. Ko je prenehal biti član c. kr. kranjskega deželnega šolskega sveta, so mu podelili naslov šolskega ravnatelja.

V mladostnih letih je deloval tudi v učiteljskem društvu. Kot vodja cerkvenega kora, katero službo je opravljal do pičice natančno 20 let, je dvignil cerkveno glasbo v pravem ceciljanskem duhu na visoko stopnjo. Znal si je pridobiti najboljše pevke in pevce v mestu. V Parmovem salonskem orkestru je igral kontra-bas, semintja je bil tudi čitalniški pevovodja in mnogo let učitelj petja na Kranjski gimnaziji.

Kadar je bil pokojni dobre volje, se je rad razgovarjal o marsičem. Bral je mnogo, zlasti leposlovne in pedagoške spise. Najbrže je dobil veselje do čitanja kot dolgoletni načelnik bogate kranjske okrajne učiteljske knjižnice. Mnogokrat je tožil, da napredna inteligenca ne upošteva dovolj podrobnega učiteljevega dela za narod.

Vir: Učiteljski tovariš, 3. 5. 1912

Seznam učiteljev (1918):

Eduard Markošek, učitelj (28. jul. 1898) – Ljubno

Vir: Personal status ..., 1. 1. 1918

Op.: Ime in priimek, naziv, zaposlen od ... in ljudska šola.

Električna luč v šoli. 4. novembra 1922 je v naši občini prvič zasvetila električna luč, dobila jo je tudi šola.

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Ljubno (p. Podnart, ž. p. Podnart-Kropa), meš. o. š., 1 razr.;
Markovšek Edvard, st. uč., 76; 95, 98; 95, 98.

Stalež šolstva in učiteljstva v Sloveniji, december 1923

Vir: sistory.si



Učenci z nadučiteljem Edvardom Markovškom, 1924

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Upokojitve, napredovanja in imenovanja. Po razpisu so imenovani: ... v Ljubnem za učiteljico Ivana Štrus.

Vir: Učiteljski tovariš, 19. 8. 1926

Osebne zadeve. Razvrstitev učiteljstva. Za šolsko leto 1928./29. je bila izvršena sledeča razvrstitev učiteljstva v ljubljanski oblasti: ... v Ljubnem pri Radovljici za upraviteljico Ana Dolenc.

Vir: Učiteljski tovariš, 27. 9. 1928

Odlikovanja prosvetnih delavcev. Z redom sv. Save 5. stopnje so odlikovani: ... Edvard Markošek v Ljubnem na Gorenjskem.

Vir: Učiteljski tovariš, 12. 9. 1929

Osebne zadeve. Premestitve učiteljstva. Postavljeni so: ... Dolenc Ana iz Ljubnega v Št. Ožbalt. / Razinger Vladimir iz Koprivnika v Ljubno.

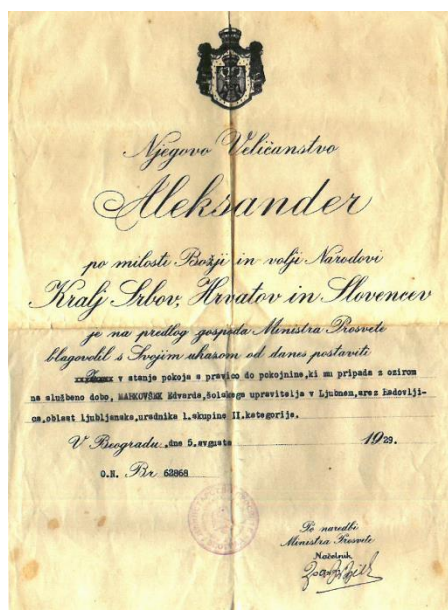
Vir: Učiteljski tovariš, 7. 11. 1929

**22. Ljubno (p. Podnart, ž. p. Podnart-Kropa), 1 razr.
Dolenc Ana, zač. š. u., 1906, 1925, 1927.**

**Stalež šolstva in učiteljstva v Sloveniji, december 1929
Vir: sistory.si**



**Učenci na izletu k Sv. Petru, 1929
Vir: 140 let šole v Ljubnem**



**Sklep o upokojitvi in nadučitelj Edvard Markovšek, 1929
Vir: 140 let šole v Ljubnem**

Pregled šole. V šolskem letu 1929/30 je komisija pregledala šolsko poslopje in ugotovila, da bi bila potrebna adaptacijska dela. Krajevni šolski odbor je oddal popis teh del v šolskem letu 1932/33 nekemu podjetniku iz Ljubljane. Popravljeni so bila predvsem stranišča.

Vir: 140 let šole v Ljubnem

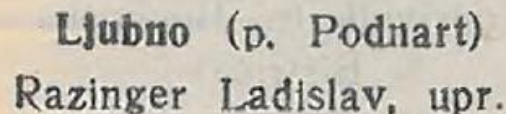
Imenovanja. Premeščenja v Dravski banovini: ... Razinger Ladislav iz Ljubljane v Ljubno.

Vir: Učiteljski tovariš, 29. 10. 1930

Prvi radio-tečaj za učiteljstvo Dravske banovine. Tečaj je imel namen dati podlago šolskemu radiu v Dravski banovini. — Uspel je zelo Ugodno. — Lepo število novih radioamaterjev med učitelji. — Vsaka šola mora dobiti novo moderno učilo — radio-aparat.

Tečaj so obiskovali: ... Razinger Lado, Ljubno.

Vir: Učiteljski tovariš, 24. 9. 1931



Ljubno (p. Podnart)
Razinger Ladislav, upr.

Prosvetni šematizam, 1932

Vir: sistory.si

21. Ljubno, vas, 527, 506, 1854; 1 šs; st 1 o; šv; 1 odd.;

pbrt in žst Podnart (4—6X), žp Otoče (2-6), o Mošnje; sod. Radovljica.

1. Humar Franjo, šu, 1899, 20, 25; 20: 13—5—17; VIII. od 14. I. 31.

2. Primožič Ivan, 1907, 27, 30; 28: 5—3—20; IX. od 4. XII. 31. Dod. na Bled.

Verouk uči: Juvan Franc, župnik.

Šol. in javna knjiž.; SKJ, JS, Gas., Prosv.

Vir: Stalež šolstva in učiteljstva v Dravski banovini, 1934

Dvorazrednica. V šolskem letu 1933/34 je bila z odlokom bana Dravske banovine šola razširjena iz enorazredne v dvorazredno.

Vir: 140 let šole v Ljubnem



40 letnica učiteljske mature. V Ljubnem na Gorenjskem so obujali spomine na 40-letnico učiteljske mature pri tovarišu Edvardu Markošku. Od leve na desno: Franc Zupančič, Rudolf Zore, Reininger Ferdo, Robert Plavšak in Matej Jug. Spodaj: Kvirin Perti, Konrad Barle, Edvard Markošek, Karl Miklitsch in Jože Tratar.

Vir: Tedenske slike, 5. 9. 1935

Druga adaptacija. Drugi del adaptacije šole se je izvajal v šolskem letu 1936/37. Takrat so uredili dvorišče in zgradili poseben vhod za učence na zadnji strani.

Vir: 140 let šole v Ljubnem



Narodna šola v Ljubnem, 1929-1941

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Osebne zadeve. Z odlokom ministrstva prosvete so premeščeni: ... Torelli Ana iz Stoparc v Ljubno.

Vir: Učiteljski tovariš, 17. 9. 1936

Rangna lista po stanju z dne 1. septembra 1937: ... Čuček Marija, Ljubno (26. 12. 1932), Primožič Ivan, Ljubno (4. 12. 1937), Toreli Ana, Ljubno (27. 7. 1932).

Vir: Učiteljski tovariš, 11. 11. 1937

Osebnе zadeve. V VIII. položajno skupino so napredovali naslednji učitelji(ce): ... Primožič J. Ivan v Ljubnem.

Vir: Učiteljski tovariš, 17. 2. 1938

Osebnе zadeve. Na lastno prošnjo so prestavljeni: ... Primožič Ivan iz Ljubna (Radovljica) v Breznico (Radovljica).

Vir: Učiteljski tovariš, 1. 7. 1938

Osebnе zadeve. Premeščeni so z odlokom naslednji učitelji in učiteljice v Sloveniji: ... Bajec Ljudmila iz Kostanjevice v Ljubno, Cerar Bogomil iz Koprivnika v Ljubno.

Vir: Učiteljski tovariš, 11. 8. 1938

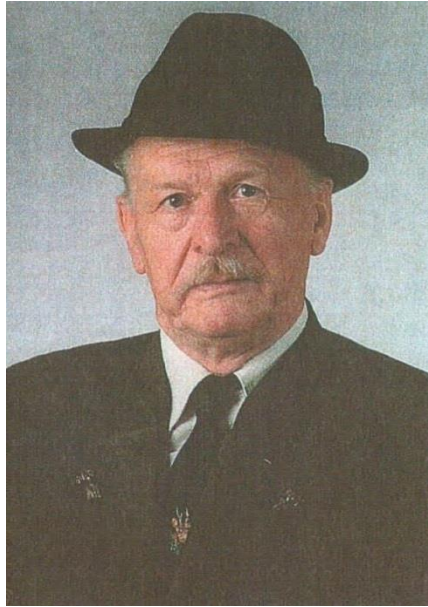
21	Ljubno	Ljubno	Brezje	1	-	1	-	-	-	2	42	29	71	1	1	-	2	1	-	1	1	-	1	-	1
----	--------	--------	--------	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Šola Ljubno; šolska občina Ljubno, Upravna občina Brezje. Osnovna šola (oddelkov) 1, kombiniran 1, skupaj 2. Učencev: moških 42, ženskih 29, skupaj 71. Učiteljev: moških 1, ženskih 1, skupaj 2. Šola ima: 1 učilnico, upravnikovo pisarno, upravnikovo stanovanje, šolski vrt, lastno poslopje.

Vir: Statistični pregled šolstva in prosvete v Dravski banovini, 1939/1940.

Cvenkel France (Ljubno, 27. 11. 1920 – Ljubno, 19. 4. 2000). Nadučitelj, kulturni delavec, urednik in publicist. V letih 1945-1947 je bil nadučitelj šole v Ljubnem. Učiteljeval je še v Želimjah, Horjulu in v Podbrezjah. Bil je 17 let urednik revije Lovec. Članke s tega področja je objavljaj tudi v tujih lovskih revijah. Več let je urejal Planinski vestnik. Kot učitelj je napisal dve knjigi za otroke: *Iz moje lovške torbe* in *Zgodbe o živalih*. Žal pa luči sveta ni ugledala njegova tretja knjiga, ki bi razlagala lovsko izrazoslovje. V kraju je največji pečat pustil kot kronist vasi Ljubno.

Vir: 140 let šole v Ljubnem



Franc Cvenkel – nadučitelj, 1920-2000

Vir: Glas, 28. 11. 1970 / Lovec

Mlečna kuhinja. 23. novembra 1948 je bila ustanovljena šolska mlečna kuhinja za učence.

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Druga učilnica. V šolskem letu 1952/53 je bila zgrajena druga učilnica. Takrat sta na šoli začela poučevati tudi dva učitelja.

Vir: 140 let šole v Ljubnem

Vodovod v šolski stavbi. V šolskem letu 1956/57 so v šolsko stavbo napeljali vodovod in uredili stranišča na izplakovanje.

Vir: 140 let šole v Ljubnem



Izlet na Komno, 1958
Vir: 140 let šole v Ljubnem

Nova streha. V letu 1966/67 so delno na novo prekrili šolsko streho. Uredili so tudi kletne prostore in garažo.

Vir: 140 let šole v Ljubnem



Dedek Mraz pred šolo, 1968
Vir: 140 let šole v Ljubnem

Samoprispevek za šolo v Ljubnem. Že leta 1967 je skupščina občine Radovljica ob referendumu z gradnjo šol predvidela, da v drugi etapi, poleg drugih manjših šol, pride na vrsto za popravilo in dozidavo tudi šola v Ljubnem. Pred dvema letoma je po široki razpravi tudi krajevna skupnost Ljubno popravilo in dozidavo šole zajela v svoj srednjeročni plan; in sicer kot prioriteto nalogo, kajti nad 100 let staro šolsko poslopje že dolgo tako rekoč »prosi« za temeljito obnovo in usposobitev za sodobni pouk. Ostrešje je dotrajano, prav tako električna napeljava, zidovi so vlažni, šolska kuhinja je v učiteljskem stanovanju, stranišča ne ustrezajo osnovnim higienskim zahtevam. Otroci morajo čakati za vstop v učilnici zunaj pred bornim vhodom, da s poukom konča razred pred njimi. Tako v vsakem vremenu. Zato so pogosto prehlajeni, še posebno učenci, ki prihajajo iz oddaljenih Otoč, Posavca in Praproš. Za problem šole v Ljubnem, ki je zunanji oddelek osnovne šole A. T. Linharta v Radovljici, se je po prizadevanjih krajevnih delegatov končno zavzela izobraževalna skupnost občine Radovljica in svet šole A. T. Linharta je namenil za njeno obnovo iz združenih sredstev amortizacije 830.000 din. Pri strokovnih ogledih šolskega poslopja pa je bilo sklenjeno, naj bi šolo obnovili oziroma povečali po razširjenem programu in s tem usposobili njeno funkcionalnost za relativno daljše obdobje. Za razširjeni program govorijo tudi izkušnje po prvi adaptaciji šolskega poslopja po vojni, ko je bilo zaradi zahtevnosti vedno sodobnejšega pouka kljub razmeroma majhnemu številu učencev kmalu premalo šolskega prostora. Število otrok se sedaj sicer manjša, toda predvideva se skorajšen velik porast prebivalstva in s tem tudi

šoloobveznih otrok, saj je urbanistični načrt Posavca pred sprejetjem, v Ljubnem grade 14 novih hiš, število delavcev v otoški Iskri se bo še povečalo itd. Toda z 830 tisoč dinarji ne bi bilo možno uresničiti niti minimalnega gradbenega programa, kaj šele razširjeni načrt.



Šola v Ljubnem

Po temeljitem pretresu problema v svetu KS, krajevni konferenci SZDL in v splošni delegaciji SIS, se je vprašanje postavilo pred vaščane Ljubna, Otoč, Posavca in Praproš, ki so se 15. in 16. aprila zbrali ločeno na zboru občanov v Ljubnem in Otočah. Glavno vprašanje je bil denar. Za izvedbo razširjenega načrta je primanjkovalo 270.000 din. Toda zbor občanov v Ljubnem kakor v Otočah je dokazal, da krajani potrebo razumejo. V obeh krajih so se odločili za krajevni samoprispevek, s katerim bodo skupno prispevali 170.000 din. Krajevna skupnost pa bo iz svojih proračunskih sredstev dala še 100.000 din. Ker pa praksa dokazuje, da so dejanski stroški navadno večji od planiranih, se je tudi tovarna Iskra-Otoče odločila priskočiti na pomoč z uslugami in strokovnimi deli v vrednosti 50.000 din.

Po sklepu o samoprispevku bo vsak zaposleni ali upokojeni član krajevne skupnosti z mesečnimi dohodki nad 3000 din prispeval enkratno za šolo 400 din. Enako kmetje in obrtniki. Delavci in upokojenci z manjšimi dohodki pa le po 200 din. Celotni prispevek bo moč plačati v 4 mesečnih obrokih. Vodstvo zbora občanov v Ljubnem in Otočah poziva krajane, naj vsi dosledno uresničijo ta sklep, da ne bi bilo treba morebitnih redkih izjem prisiliti s posebnim referendumom; kakor je bil primer pri zbiranju sredstev za asfaltiranje krajevnih cest in poti.

Po razširjenem programu se bo šolsko poslopje povečalo z dozidavo manjše telovadnice na razmeroma veliko igrišče, nad telovadnico bo šolska kuhinja, garderoba za šolarje, nova stranišča in pisarna. V pritličju, ki bo povsem ločeno od učnih prostorov zgoraj, se bo povečala stanovanjska površina. Nad prvim nadstropjem bodo še štirje mansardni prostori. Celotno šolsko poslopje bo centralno ogrevano. Tudi streha bo nova.

Z glasovanjem za samoprispevek je tako dana »zelena luč« za izdelavo glavnega projekta in za podpis pogodbe z gradbenim podjetjem Gorenjc v Radovljici, da začne z delom. Medtem bo pouk vseh štirih razredov v obnovljenem domu Partizan v Ljubnem, kjer bo urejena tudi šolska kuhinja. Glavna dela naj bi bila opravljena v poletnih mesecih, tako da bo jeseni pouk že v novem poslopju.

Glavno breme pri celotni akciji je na komisiji za šolstvo KS Ljubno, ki jo vodi predsednik Ciril Markelj ml. Prizadeva si, da bi bila denarna sredstva kar najkorisneje uporabljena. Budno spremlja predračune in kalkulacije v zvezi z izdelavo načrta v podrobnostih. Nekatera nestrokovna dela — tako zagotavlja predsednik komisije Markelj ml. — pa bi bilo moč opraviti z neprimerno manjšimi stroški v lastni režiji oziroma udarniško. / F.Cvenkel

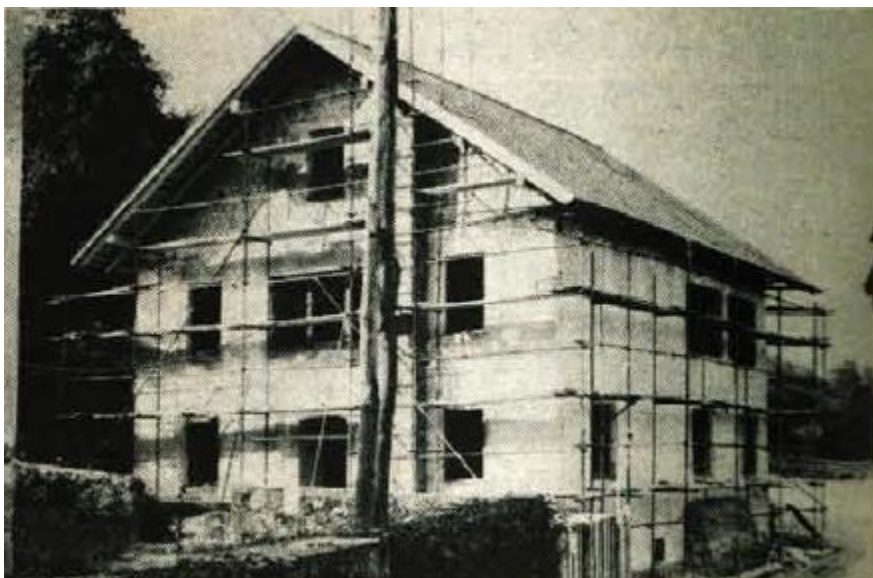
Vir: Glas, 29. 4. 1977



Stara ljubenska šola

Vir: Glas, 2. 9. 1977

Op.: Po prvi, a tik pred drugo adaptacijo.



Ljubno. — Za obnovo podružnične šole v Ljubnem so prispevali krajani po 400 dinarjev na zaposlenega in po 200 dinarjev upokojevcem. / Foto: F. Perdan.

Vir: Glas, 1. 9. 1978

Premajhna šola v Ljubnem — Poleg nalog, opredeljenih v srednjeročnem, predvsem pa v letošnjem programu krajevne skupnosti, so v torek zvečer na zboru občanov v krajevni skupnosti Ljubno v radovljiški občini še posebej spregovorili o prostorski stiski zunanje enote osnovne šole A. T. Linhartaradovljica v Ljubnem. Zaradi uresničitve zazidalnega načrta Posavec in tudi siceršnjega razvoja na tem območju, se je pred enajstimi leti obnovljena šola v Ljubnem (letos beleži že 120 — letnico) znašla v takšni prostorski stiski, da bodo morali jeseni uvesti dvoizmenski pouk. Čeprav bo to jeseni edina šola v občini z dvoizmenskim poukom, so se številni krajanje (kar desetina vseh prebivalcev se je udeležila zbora krajanov) strinjali, da je takšna odločitev še vedno boljša, kot da bi morali otroci hoditi v šolo drugam. Šola v Ljubnem naj torej ostane, je bil sklep. Poudarili pa so tudi, da bo treba čimprej zgraditi novo. / A. Z.

Vir: Gorenjski glas, 22. 4. 1988

V Ljubnem ugotavljajo - Lepa šola je premajhna. Ljubno, aprila — »Druge rešitve ni, zato bomo morali jeseni, na začetku novega šolskega leta, pouk v naši šoli oziroma zunanji enoti osnovne šole A. T. Linhartaradovljica v Ljubnem organizirati v dveh izmenah. Pa tudi ta slaba rešitev bo le začasna, saj bo že naslednje leto, in potem še bolj, prostorska stiska še večja. Škoda bi bilo, da bi zdaj en oddelek oziroma razred preusmerili drugam. Razmišljati velja tako, da šola ostane v Ljubnem, problem pa je treba čimprej rešiti.«

Po takšni razlagi vodje podružnične šole Franca Černetaradovljica na zboru občanov minuli teden v torek v domu TVD Partizan v Ljubnem (dvorana je bila polna domala do zadnjega kotička) je v kasnejši razpravi ves čas prevladovala misel, da šola v Ljubnem mora ostati.



Stodvajset let stara šola, pred enajstimi leti s sodelovanjem krajanov temeljito obnovljena, je tudi zdaj lepa in urejena. Žal pa prostora v njej za normalen pouk ni...

Na bližajočo se prostorsko stisko sicer zelo lepe in urejene šole, ki so jo krajanje pred enajstimi leti zaradi podobnih razlogov enkrat že temeljito obnovili, so po letu 1980 že večkrat opozorili. Vendar glede na analizo potreb po šolskih prostorih, ki je bila 1981.

leta narejena v občini, vanjo niso bile zajete podružnične šole oziroma zunanje enote osnovnih šol.



Franc Černe, vodja šole v Ljubnem:
»Pouk v dveh izmenah prihodnje
šolsko leto bo le trenutna in
zares samo začasna rešitev...«

Ravnatelj šole A. T. Linharta iz Radovljice je na zboru v razlagi ugotavljal, da trenutno pravzaprav v občini ni možnosti, da bi problem lahko rešili čez noč. »Program obnove in urejanja šol na podlagi takratne analize še ni končan. Pa tudi o izgledih, da bi ljubenska šola še pred zaključkom programa, po katerem v občini zbirajo en odstotek od celotnega prihodka, 'vskočila' vanj, je težko govoriti. Prav gotovo pa bi veljalo takratno analizo morda dopolniti oziroma stanje in razmere na šolah v občini ponovno oceniti. To pa bi prav gotovo sprožilo ponovno obravnavo in opredeljevanje za reševanje.«

Na zboru občanov, kjer je bilo sicer nekajkrat omenjeno, da so na problem prostorske stiske, do katere je zdaj resnično prišlo, že večkrat opozarjali, te ugotovitve niso poudarjali kot očitek in vprašanje, zakaj v občini že v takratni analizi niso resneje upoštevali tudi stanje na podružničnih šolah. Bolj so bil a na trenutke prisotna razmišljanja, da bi sedanjo šolo morda še enkrat obnovili oziroma na ta način povečali.

Takšna so bila do nedavnega tudi razmišljanja v sami šoli. Vendar temeljit pregled in ocene so pokazale, da bi bil a ponovna tovrstna akcija veliko predraga, razen tega pa problema ne bi dokončno in v celoti rešila. Če bi že z ogromnim denarjem nekako z ureditvijo podstrehe pridobili nekaj prostora za pouk, še vedno ne bi imeli telovadnice, odprto pa bi bilo še naprej vprašanje male šole in otroškega varstva. Mala šola se bo na primer že jeseni morala preseliti iz sedanjih prostorov podružnične šole. Kam, ne vedo! Podobno se bo čez štiri leta zgodilo z vrtcem, ki je zdaj eno leto že v pritličju stanovanjskega bloka na Posavcu. Skratka, trenutno in v prihodnje bo še slabše. Število prebivalcev se je v krajevni skupnosti Ljubno z uresničitvijo zazidalnega načrta na Posavcu in novogradnjami v Ljubnem oziroma v krajevni skupnosti nasploh tako povečalo, da ob razmerah in možnostih v stari šoli in ob odločitvi, da šola v Ljubnem mora ostati še naprej, ni druge rešitve, kot čimprej zgraditi novo šolo.



Šola ima eno normalno, 60 kvadratnih metrov veliko učilnico. V drugi, s 35 kvadratnimi metri, je prostora za 20 učencev. Da so že pred časom rešili prostorsko stisko, pa so morali tudi večnamenski prostor (20 kvadratnih metrov) preurediti v učilnico...

V takšnih pogojih je bila že do zdaj prava inovacija sestaviti urnik.

»Verjamem, da v krajevni skupnosti ne bi bili nikdar za to, da bi šolo ukinili. Šola namreč danes pomeni življenje v kraju. Ni praznika, proslave, svečanosti, da ne bi sodelovali šolarji. Kljub sedanji stiski imamo na šoli najrazličnejše aktivnosti, kot na primer mladi gasilec, lutke, pevski zborček...« ugotavlja Franc Černe.

Na zboru občanov so zato sklenili, naj odbor za reševanje prostorske problematike šol v občini ponovno oceni stanje in predlaga rešitev glede ljubenske šole do konca maja letos. Zavzeli so se tudi za celovito rešitev oziroma novogradnjo šole, kjer bi poleg šole bil tudi prostor za malo šolo in otroško varstvo. Zaradi trenutnega stanja, ki bo že jutri (prihodnje leto) še precej slabše pa naj bi reševanje tega problema v občini imelo prednost.

Poleg izvršnega sveta in matične šole so s tem na zadnji seji sredi minulega tedna seznanili tudi skupščino izobraževalne skupnosti in zastavili delegatsko vprašanje. / A. Žalar

Vir: Gorenjski glas, 29. 4. 1988

Franci Černe, ravnatelj Osnovne šole Ljubno. Šola - življenjski sok vasi. V Ljubnem je štirirazredna osnovna šola, podružnica radovljiške osemletke. Na novinarskem večeru nam jo je поблиže predstavil njen ravnatelj Franci Černe, ki se razen svojemu poklicu razdaja tudi ljubenskemu kulturnemu življenju.

Kakšna je ljubenska šola? »Pretekla leta je pouk v šoli pogosto potekal kombinirano po oddelkih, letos pa imamo 73 učencev za štiri popolne razrede na nižji stopnji. Poučujemo štirje učitelji. Od lanskega aprila smo v novem prizidku, kjer sta po dve učilnici v pritličju in nadstropju, pri čemer spodnji prostor uporabljamo tudi kot telovadnico, za katero so bili otroci doslej prikrajšani. V šolo prihajajo iz Ljubnega s Praprošami in s Posavca z Otočami, po 4. razredu pa morajo na avtobus in v Radovljico.«



Ravnatelj Franci Černe

Pripravili ste šegav zapis o zgodovini vaše šole. Kako daleč sega in kaj je ustanova že prestala? »Zgodovina šole seže že v leto 1800, ko je graščinski služabnik Jakob Hanžič usposabljal "izvrstne računarje in pisarje", žal le v nemškem jeziku. Cerkovnik Janez Pezdič je po njegovi smrti delo nadaljeval, poleg pa pritaknil še slovenski jezik. Jabolko ne pade daleč od drevesa in Janezov sin Janez je 1837. prevzel mesto učitelja. Dokazati se je moral s "skušnjo" v Celovcu in leta 1852 je bila ljubenska šola dokončno potrjena. 1866. so na stroške srenje postavili temelje novi šoli in čez dve leti v njej že učili mladež. Na prelomu stoletja se v pouk vpeljujejo ročna dela, kmetijski pouk in telovadba, v šoli je že okoli sedemdeset otrok. V šolskem letu 1917/18 je v šoli že sto en učenec, po prvi svetovni vojni pa se število zmanjšuje. Zatem je tema zagrnila kroniko šole in samo spominu po drugi vojni so obudili dogajanja v šoli po letu 1924. V Ljubnem se je začela obrtna nadaljevalna šola, Ljubenci iz "čpinarjev" postanejo "Šuštarji". Leta 1935 šola postane dvorazredna, leta 1945 pa so vso mladino od 7. do 15. leta, bilo jih je 61, razdelili v štiri razrede. Da so obnovili dotrajano šolo, so leta 1946 napravili kar veselico. Še nekajkrat so Ljubenci pljunili v roke, nazadnje so se kar sedem let borili, da je šola lani dobila prizidek.«

Šolnik na vasi nikoli ni samo pedagog, šola pa bolj kot v mestu del vaškega kulturnega dogajanja. Kako je pri vas? »O mojem sodelovanju v kraju naj sodijo tukajšnji ljudje. Učenci in šola se seveda vključujejo v kulturno dogajanje na vasi, čeprav smo majhna stanova z omejenimi možnostmi. Zlasti naš pevski zborček velikokrat sodeluje na prireditvah, predstavil se je tudi na dnevu matične šole v Radovljici, zapel pa bo tudi ob prazniku ljubenske šole. / D. Ž.

Vir: Gorenjski glas, 21. 6. 1991

Sto trideset let ljubenske šole - Mala, lepa in urejena šola. "V to šolo so hodili že moj pradedek, prababica, dedek, babica..." je spis o šoli v Ljubnem začel eden od učencev in s temi besedami slikovito ponazoril, da je "njegova" šola že zares stara. Ljubno - Ljubenska šola, ki je podružnic a radovljiške osnovne šole Antona Tomaža Linharta, praznuje letos 130-letnico. Jubilej bo proslavila z različnimi prireditvami. Že v soboto je bil v dvorani športnega društva v Ljubnem namiznoteniški turnir za učence od prvega do četrtega razreda, v ponedeljek so najmlajšim v šoli prikazali gasilske veščine, danes, v petek, pa bo za učence matične šole Radovljica in podružnic Mošnje, Begunje in Ljubno najprej glasbena učna ura z New swing

quartetom in nato ob petih popoldne v dvorani športnega društva Ljubno še kulturni program z nastopom New swing quarteta in učencev osnovne šole Ljubno. V šolskih prostorih bodo odprli razstavo z naslovom Šola nekoč in danes, izdali pa so tudi knjižico, v kateri so med drugim opisali zgodovino šole.

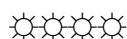
Začetki izobraževanja v Ljubnem segajo v čas okrog leta 1800, ko je graščinski služabnik in bivši veleposestnik Jakob Hanžič v svoji hiši poučeval samo v nemškem jeziku. 1852. leta so ustanovili enorazredno ljudsko šolo in kasneje na stroške srenje dogradili novo šolsko stavbo, v kateri že od 1868. leta dalje poteka redni pouk. Šola je potlej večkrat spremenila podobo, ob koncu sedemdesetih let so jo s samoprispevkom krajanov temeljito obnovili, pred osmimi leti pa dogradili prizidek s štirimi učilnicami in (delno urejenim) učiteljskim stanovanjem. Danes je ljubenska šola ena izmed najlepših malih šol s šestimi učilnicami, urejenim asfaltnim igriščem, malo telovadnico, sodobno kuhinjo in knjižnico. V štirih učilnicah poteka pouk, dve pozimi in v slabem vremenu uporabljajo za telesno vzgojo ter tudi za srečanja s starši, predavanja in gledališke predstave. Šolo - vodi jo Jana Arnež – obiskuje petdeset učencev iz Ljubna, s Posavca, iz Otoč, z Brda in s Praproč. V prvem razredu je devet šolarjev, v drugem petnajst, v tretjem štirinajst in v četrtem dvanajst. Obvezni šolski program so obogatili še z nekaterimi dejavnostmi, ki jih vodijo učiteljice ali zunanji sodelavci. Na šoli so še posebej ponosni na uvrstitve namiznoteniških igralcev in igralk med najboljše na Gorenjskem in v državi, na številne pokale članov društva Mladi gasilec, na mlade knjižne "molje", lutkarje in njihove izdelke, podmladek Rdečega križa, krožek ročnih spretnosti, pevski zborček je uspešno nastopil na medobčinski reviji.... / C . Zaplotnik

Vir: Gorenjski glas, 20. 11. 1998

.....

Ljudsko šolstvo na Kranjskem. V radoljškem okraji se je že veliko lepega storilo za povzdigo ljudskih šol. Ustanovilo se jih je šest z naslednjimi učenikovimi dohodki: v Ljubnem z 163 gold. 49 $\frac{3}{4}$ kr., na Koroški Beli z 202 gold. 4 $\frac{3}{4}$ kr., v Gorjah z 300 gold., na Bohinjski Beli z 187 gold. 4 $\frac{3}{4}$ kr., v Breznici z 290 gold. In v Bohinjski Bistrici z 156 gold. 32. kr., kjer so tudi postavili novo prostorno šolsko poslopje z blizo 2200 gold. – Dalje so uravnali in poboljšali učenikove dohodke v Mošnjah od 161 gold. 36 kr. na 200 gold., v Kropi od 199 gold. 26. kr. na 226 gold. 6 kr., v Kamni Gorici od 148 gold. 27. kr na 250 gold., v Begnah od 118 gold. 36 kr. na 250 gold. in podučenikove dohodke v Gradu od 101 gold. 24 kr. na 171. gold. 24 kr.. Na Bohinjski Beli so prezidali poprejšnjo cerkvenikovo hišo in jo izveršili v primerno šolsko poslopje. / Spisal A. Praprotnik.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 15. 7. 1857



Ljudske šole na Kranjskem. Leta 1890 je bilo na Kranjskem 299 javnih učilišč in sicer 1 meščanska šola na Krškem in 298 ljudskih šol, ki so po posameznih okrajih takole razporejene: ... radovljiški 25 šol z 36 razredi.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 1. 4. 1891

.....

.....

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 30. 11. 2018

glavrencak@gmail.com

.....

15. 10. 2018 pisal na šolo in prosil za sodelovanje (metka.urh@guest.arnes.si)!
Do danes nisem dobil odgovora!